

Preek van 9 april 2017 - Palmzondag **Steven Barberien**
ALS IK HEM WAS GEWEEST...

Deze Goede Week gedenken wij Jezus' laatste levensdagen in de stad Jeruzalem. De stad der steden, Gods stad op aarde, waar het bruist van activiteit en mensen..., waar men Jezus toejuicht en huldt, bespot en beschimpt, eerst verheft tot koning en dan veroordeelt tot de kruisdood. De tegenstelling kan niet groter zijn... En wie doet dat, wie zorgt daarvoor?... Juist ja, de massa!

Wie zijn die mensen die *Hosanna* roepen en enkele dagen later *Kruisigen*? Als we eerlijk durven zijn, behoren ook wij tot die massa mensen... We roepen graag mee met de groep. Wat vandaag een trend is, lopen we achterna. Wat morgen uit de gratie is, gooien we weg. De roep waarbij men een zondebok aanwijst voor al wat fout gaat in onze samenleving, nemen we graag over..., en met het vingertje naar een ander wijzen, doet iedereen wel eens...

En dan is er nog Jezus..., een totaal andere mens. Eén die zwijgen kan als de leugen regeert, waardoor elk woord dat Hij tóch spreekt, weer het gewicht van de waarheid heeft. In zijn mond geen bedrog om het eigen hachje te redden.

Als ik Hem was geweest, had ik die ezel gewoon rechtsomkeert laten maken en was ik zo vlug mogelijk weggeweest. Ik zou weggelopen zijn van datgene wat me te wachten stond. En wie had me dat kwalijk kunnen nemen? Wie van u hier zou niet hetzelfde hebben gedaan?

Maar toch deed Jezus het niet. Hij ging wel. En werd verraden door eigen volk. Hij werd in de steek gelaten door al zijn vrienden. O jawel, ze riepen volop mee toen Hij als koning de stad binnenkwam, want dat was het moment waarop ze hadden gewacht! Zo deelden ze in zijn glorie! Maar toen Hij met een kruis op zijn rug de stad verliet, waren ze stil en afwezig, angstig opgesloten in hun huizen...

Waar zullen wij zijn, deze Goede Week: opgesloten achter onze deuren, of dicht bij Hem? Om te zien, wat echt mens-zijn is..., in glorievolle én in slechte dagen.